

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111214308
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111214308.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporkyni: M. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom I., K. X, t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom Bc. Jozefom Guzmickým, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Nitra, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 197,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 8C/72/2011-60 zo dňa 19. septembra 2012 v napadnutej časti výroku týkajúcej sa náhrady trov konania navrhovateľa voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 197,38 Eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru, ktorý bol odporkyni poskytnutý na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 08.06.2004. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 62,14 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 100 ods. 1, § 101, 111 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 17 Ro 165/2011-30 zo dňa 25.05.2011, ktorý bol následne uznesením č. k. 17 Ro 165/2011-36 zo dňa 06.09.2011 zrušený z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu odporkyni do vlastných rúk. Vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil do konania a svojím podaním zo dňa 30.07.2012 vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dlh voči odporkyni v sume 197,38 Eur vzniknutý na základe čerpania úveru mohol veriteľ vymáhať v lehote 3 rokov odo dňa jeho splatnosti, pričom splatnosť dlhu nastala najneskôr zánikom zmluvného vzťahu t.j. dňa 18.11.2005. Premlčacia doba, ktorá začala plynúť dňom 19.11.2005, uplynula dňa 19.11.2008, pričom navrhovateľ ako postupník, si nárok voči odporkyni uplatnil až podaním na súd dňa 17.05.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Vedľajší účastník podaním dňa 30.07.2012 vzniesol námietku premlčania a premlčanie namietol i opatrovník odporkyne na pojednávaní. Súd preto nemohol priznať navrhovateľovi premlčaný nárok a návrh v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal dôvodiac, že jej žiadne trovy v konaní nevznikli. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 62,14 Eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby /za prevzatie a prípravu zastúpenia a písomného vyjadrenia k veci t.j. 2 x 18,26 Eur a 2 x režijný paušál v sume 7,63 Eur + 20 % DPH teda celkovo v sume 62,14 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ v časti výroku, ktorým bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Podľa názoru navrhovateľa vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Podľa jeho názoru existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, avšak tomu bol v zmysle § 29 ods. 2 OSP súdom ustanovený opatrovník, ktorý disponuje rovnakými právami ako účastník konania. Teda nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval aj záujmy opatrovníka. S poukazom na uvedené nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách konania vedľajšieho účastníka. Ďalej uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Navrhovateľ považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,33 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 10,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnenému úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporkyňa ani vedľajší účastník na strane odporkyne nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplata sumy 197,38 Eur spolu s 13 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 156,50 Eur od 09.12.2006 do zaplata a náhrady trov konania. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 8C/72/2011-41 zo dňa 27.01.2012 ustanovil odporkyne v konaní opatrovníka. Dňa 15.02.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania, pričom žiadal doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne svojim podaním zo dňa 30.07.2012 v danej právnej veci vzniesol námietku premlčania a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Následne súd prvého stupňa vydal rozsudok, ktorý v časti výroku ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, napadol odvolaním navrhovateľ.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinił alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti.

Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporkyne nekontaktoval. Na základe žiadosti vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa mu zaslal návrh na začatie konania. Vedľajší účastník následne svojim podaním vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Odporkyňa bola v konaní kvalifikovaná zastúpená opatrovníkom - vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Nitra, ktorý taktiež v konaní pred súdom prvého stupňa vzniesol námietku premlčania. Teda ochrana odporkyne ako účastníka konania - spotrebiteľa bola v konaní dostatočne zabezpečená. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezodôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné

trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelne a nehospodárne, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Navyše odvolací súd dodáva, že bol to práve navrhovateľ, ktorý nebol v konaní úspešný, preto by priznanie náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľovi aj z tohto dôvodu odporovalo dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.